

LEVENDE LAND

Medlemsblad for Frie Bønder

Årgang 16 - Efterår 2020 - Nr. 2

Levende Land - Medlemsblad for Frie Bønder

Levende Land - Medlemsblad for Frie Bønder

Udgives og redigeres af Landsforeningen Frie Bønder – Levende Land

Ansvarshavende redaktør:

Formand Tonny Klinch Hansen,
skovdal@profibermail.dk

www.friebonderlevendeland.com

Indsendelsesfrist for bidrag til næste nummer artikler og debatindlæg:
01.02.2021

Artikler:

Du kan kontakte os med en artikel-idé eller forhøre dig om kommende temaer for Levende Land.

Kontakt os på fbll@outlook.dk

Debatindlæg:

Debatindlæg som kommentarer til artikler eller andre relevante emner.
Max 1000 anslag.

Layout:

Mediegrafisk Praktikcenter, Valby

Tryk:

Lasertryk

Copyright:

Levende Land – Medlemsblad for Frie Bønder/forfatterne.

Indholdsfortegnelse

- 6** Formandsreplik
- 8** Den Grønne Studenterbevægelse: 8 krav til fremtidens landbrug
- 11** Corona udstiller behovet for madsuverænitet
- 14** Den danske svineproduktion udelukker indfrielse af klimamål
- 18** Debat: Hvor meget skal danskerne betale for minkskandalen?
- 20** Den nye CAP er på vej – hvad kan vi vente?
- 22** Frie Bønder byder den nye minister velkommen
- 24** Frie Bønder Levende Lands sommermøde
- 26** Fortællingen om den heldige julegås
- 28** Medlemsdebat:
Navnet ”Frie Bønder” bliver mere og mere usynligt.
- 29** Nyt fra Bestyrelsen

Formandsreplik

Af Tonny Klinch Hansen

Kære Medlemmer.

Et spændende første år som formand for Frie Bønder - Levende Land startede ret vådt og mange tænkte at det aldrig ville blive forår og da slet ikke tidligt så-vejr. Men det blev som altid forår, en fantastisk forsommer hvor markarbejdet kunne klares i ro og mag, efterfulgt af gode vækstbetingelser der på vores egn kvitterede med top udbytter over hele linjen. For ikke at nævne høstvejret, noget af det mindst drilske jeg kan mindes, hvor vi bønder oven i blev tildelt flot efterårsvejr til såning og bjergning af sidste slæt. På vores brug er væksten samt udbyttet i 2020 det flotteste i de 38 år, som vi har drevet landbrug. Jeg håber at mange af jer også har haft en lignende udbytterig sæson.

Den flotte sæson har som alt andet været skæmmet af Covid-19 pandemien og den globale krise som er fulgt i kølvandet. De mindre jordbrug har været påvirket i forskellig grad alt efter bl.a. deres afsætningskanaler. Mange har kunne fortsætte uforandret og måske endda haft fremgang i deres gårdssalg. Andre har måtte se deres afsætning til bl.a. restauranter forsvinde og været nødsaget til at omstille sig lynhurtigt for at overleve.

Det har også i Frie Bønder givet anledning til at gøre tingene anderledes. Vi i bestyrelsen er efterhånden blevet helt trænede i at afholde digitale møder på Zoom. Når vi ikke er afhængige af at samles fysisk på kryds og tværs af hele landet, har vi fået en større

frihed til at mødes oftere og drøfte udviklinger. De fysiske møder holder vi dog fast 2-3 gange om året – når restriktioner og anbefalinger tillader det.

Covid-19 medførte desværre også at vi måtte aflyse vores planlagte visionsmøde d. 31/10. Det er afgørende for mig at inddrage jer medlemmer i udviklingen af foreningen og at I er med til at beslutte, hvilken vej foreningen skal. Derfor har jeg og resten af bestyrelsen valgt at gøre visionsmødet til en del af Landsmødet 2020, som vil finde sted d. 27. februar i Rørup Borgerhus på Fyn. Jeg håber at I allerede nu vil sætte et kryds i kalenderen, selvom det er usikkert, hvorvidt vi vil kunne gennemføre mødet til den tid. Jeg krydser i hvert fald fingre.

Midt i alle udfordringerne kunne vi lune os ved et velbesøgt sommermøde, som vi afholdte i september her på vores ejendom

i Børkop i fuld overensstemmelse med retningslinjerne. En rigtig god dag hvor hen mod 40 mødte op til snak om landbrug, fik hilst på hinanden og ikke mindst fik vi i bestyrelsen nogle gode vink fra medlemmerne. Der kom også gæster, som ikke er medlemmer endnu, men langt hen af vejen gerne vil det samme som os. Gitte og jeg siger tak for det flotte fremmøde og glæder os til at kunne invitere igen en anden gang.

Nu hvor jeg sidder og skriver de sidste ord, er der usikkerhed om vi når at få bladet ud

inden jul og nytår, da de elever på mediegratifikationsuddannelsen i Valby, som sætter bladet op for os, er blevet sendt hjem pga smitteudviklingen. Uanset hvad vil jeg ønske jer alle god læselyst og en god afslutning på dette turbulente år 2020. Jeg håber I alle har haft eller får en god jul og et godt nytår og vil gerne bruge anledningen til at takke for jeres støtte til Frie Bønder – Levende Land. Jeg glæder mig til fortsat at arbejde for jer og de mindre jordbrug i 2021!

Jake Gard - Unsplash

Den Grønne Studenterbevægelse: 8 krav til fremtidens landbrug

Af Clara Louise Westergaard på vegne af DGSBs Landbrugsgruppe

I Den Grønne Studenterbevægelse (DGSB) er vi unge, der kæmper for en grøn, retfærdig fremtid – både når det gælder klima, natur og biodiversitet. I den kamp spiller landbruget umiskendeligt en helt central rolle, og det er netop dét vi har fokus på i Den Grønne Studenterbevægelses landbrugsgruppe.

Landbrugsgruppen i DGSB er forholdsvis ny, men det er hurtigt blevet klart for os, at vi har et stort værdifællesskab med Frie Bønder – Levende Land, selvom vi har en ret anderledes baggrund end jer. Vi er ikke landbrugere, men unge og primært studerende, der bor i byen, og har i udgangspunktet ingen særlig tilknytning til landbruget.

Så hvordan kan det være, at vi har valgt at engagere os netop i landbruget? Fælles for os i landbrugsgruppen er en bekymring for klima- og biodiversitetskrisen. I arbejdet med reduktion af drivhusgasemissioner og naturbeskyttelse er det kommet til at stå klart for os, hvor uløseligt forbundet dette er med landbruget. Som forbruger kan man let føle sig magtesløs. For når man skal stille sulten på et SU-venligt budget, kan det virke så godt som umuligt at styre uden om problemerne

i køledisken. Samtidig kan det virke som en dråbe i havet at reducere sit kødforbrug, når man kender til Danmarks enorme animalske produktion, der eksporteres til hele verden. Derudover oplever vi som forbrugere, at vi er kommet langt væk fra produktionen og mistet forståelsen for vores fødevarer. Vi ønsker et landbrug, hvor der er et tættere samspil mellem producent og forbruger og mellem land og by.

Vores krav til omstilling af landbruget

I Den Grønne Studenterbevægelses landbrugsgruppe vil vi ikke acceptere status quo i landbruget. Derfor har vi fremsat 8 krav til politikerne, som vi ser som centrale i den omstilling af landbruget, der er helt og aldeles nødvendig.

1. Reducér animalsk produktion kraftigt inden 2030

Danmarks animalske produktion udleder enorme mængder drivhusgasser – både inden for og uden for Danmarks grænser. Skal Danmark skal leve op til Parisaftalen, må den animalske produktion derfor reduceres kraftigt inden 2030. Reduktion af den animalske produktion vil betyde mindre beslaglæggelse

af arealer til foder og dermed mere plads til natur – både i Danmark og i lande hvorfra vi importerer foder.

Desuden skal vi arbejde aktivt på selv at producere det benyttede proteinfoder. Al importeret soja skal certificeres for at sikre, at importen ikke presser naturområder og krænker lokale befolkningers rettigheder.

2. Omlæg 20% landbrugsjord til naturareal inden 2030

Naturen skal have mere plads, hvis vi skal opfylde vores internationale mål om at stoppe tab af biodiversitet. Vi kræver, at 20% af landbrugsarealet omlægges til naturareal inden 2030, hvoraf 100.000 ha lavbundslande udtages. Lige nu er 2 mia. kr. afsat til udtagning af lavbundslande frem til 2030, hvilket kun vil finansiere en utilstrækkelig udtagning af 15.000 ha.

3. Grøn, retfærdig landbrugsstøtte

Et grønt, retfærdigt landbrug kræver en grøn, retfærdig landbrugsstøtte. EU's nuværende landbrugsstøtte favoriserer konventionel, industrialiseret, storskala landbrugsproduktion og fastholder landbruget i strukturer, der truer miljø og klima. Derfor kræver vi en grøn, retfærdig landbrugsstøtte, hvor de direkte betalinger afskaffes. Indtil dette træder i kraft skal den danske regering udnytte omfordelingsordningens mulighed for at afsætte 30% af den direkte landbrugsstøtte specifikt til landbrugernes første 30 hektar. Landbrugsstøtten skal frem for at være hektarbaseret skabe økonomisk incitament for bæredygtigt småskala landbrug, naturbeskyttelse samt vegetabilsk frem for animalsk produktion.

4. Bankerne skal tage ansvar for landbrugets gæld

Den store gæld, der er opbygget i landbruget siden 2000 skyldes især, at bankerne inden finanskrisen fristede landbrugene til store og yderst risikable lån især ved brug af renteswaps. For at ende denne gældsspiral, skal bankerne, der opfordrede til disse lån, tage deres del af ansvaret. En gældssanering er altså nødvendig for at landbrugene kan komme videre og tage retten til selv at bestemme over deres jord og bedrift tilbage.

5. Opret statslig jordbrugsfond

I de fleste tilfælde kræver det i dag en enorm startkapital for at overtage et landbrug end-sige at omlægge produktionen. Oprettelsen af en statslig jordbrugsfond har til formål at fjerne den økonomiske stopklods for det nødvendige generationsskifte i landbruget og sikre de økonomiske vilkår for småskalalandbrugere med alsidig produktion.

DGSBs Landbrugsgruppen på besøg hos Mosegården Jordbrug

6. Flere små landbrug med fokus på jordens sundhed

De konventionelle landbrugspraksisser og dyrkningsmetoder skal nytænkes. Fremtidens landbrug skal bygge på småskalalandbrug og regenerativ dyrkning, som opbygger frem for at nedbryde biodiversitet og jordkvalitet. Vi skal minimere jordbearbejdning og tilstræbe lukkede næringsstofkredsløb med større afgrødediversitet og minimering af kemiske inputs. Mikrolivet i jorden skal opbygges med efterafgrøder og sædskifte, og biodiversiteten skal øges ved at integrere flere naturtyper i landbruget. Derfor kræver vi, at staten afsætter 2 mia. kr. til at opsplitte store landbrug og skabe grobund for små, bæredygtige landbrug.

7. Grønnere jordbrugsuddannelser

Vores landbrugere skal være fagligt klædt på til foretage den nødvendige omstilling af landbruget. Vi kræver, at der udarbejdes en ny bekendtgørelse for landbrugsuddannelser, der sikrer relevante kompetencer for at drive et bæredygtigt landbrug. Det er afgørende, at der i bekendtgørelsen inddrages et aftagerpanel, som afspejler de landbrugere og producenter i Danmark, der har erfaringer med

bæredygtige dyrkningsmetoder og småskalaproduktion.

8. Vandmiljøet skal beskyttes bedre

For at beskytte vandmiljøet for skadelige udledninger fra landbruget kræver vi målrettede indsatser til omlægning af arealer omkring vandløb og søer til randzoner. Dette kan inkludere områder som modtager høje mængder af forurenende stoffer, og områder, der effektivt fjerner forurenende stoffer, fx langs grøfter samt små og lavordens vandløb.

En fælles drøm om landbrugets fremtid

Vi håber, at det skinner igennem i vores 8 krav, at vi i høj grad har hentet inspiration fra visionen i Frie Bønder – Levende Land. Vi synes, at det er ret fantastisk, at vi i vidt omfang deler den samme drøm for fremtidens landbrug som jer på tværs af generationer og professioner! Vi er altid åbne for nye ideer og perspektiver, og skulle I have kommentarer til vores krav, må I endelig kontakte os.

Vores 8 krav kommer ikke til at følge op på sig selv. Derfor har vi en række projekter på tegnebrættet i forbindelse med de kommende landbrugsforhandlinger, herunder demonstrationer, et podcast, læserbreve osv., der skal lægge pres på politikerne for, at vi ser politisk handling på landbrugsområdet. NU!

I kan læse mere om Den Grønne Studenterbevægelse og følge med i vores aktiviteter på vores blog: <https://www.dgsb.dk/blog> eller på vores Facebookside.

Corona udstiller behovet for madsuverænitet

Af Anne Rehder, medlem af bestyrelsen

Mens vi fortsat kan købe ind i supermarkeder med bugnende hylder, så stiger sulten dramatisk rundt om i verdenen. Coronakrisen har aktualiseret behovet for lokal og bæredygtig mad.

Det internationale fødevaresystem var gået i stykker længe før coronaen ramte os. Men virussen har sat på spidsen, hvor skadeligt og utilstrækkeligt systemet er.

FN's Fødevareprogram har advaret om, at over 120 millioner mennesker er i risiko for at blive kastet ud i sult på grund af coronakrisen. Samtidig har otte af verdens største fødevarevirksomheder, blandt andet Coca-Cola, Kelloggs og Nestlé, netop udbetalt 120 milliarder kroner til deres aktionærer.

Og 30 procent af verdens mad ender fortsat i skraldespanden på grund af madspild. Der er med andre ord nok at tage fat på.

Alle har ret til god mad

Coronakrisen har genaktiveret kampen for madsuverænitet. Madsuverænitet er et begreb, der for snart 25 år siden blev lanceret af La Via Campesina, den internationale småbondeorganisation som Frie Bønder - Levende Land er en aktiv del af.

Madsuverænitet er ideen om, at alle mennesker på hele kloden har ret til at blive mætte af sund, lokal og bæredygtig mad. Med madsuverænitet er mad en rettighed fremfor blot en vare, der kan tjenes penge på. Det hjælper os til at tænke mad og landbrug som noget vi sammen skal bestemme over på demokratisk vis.

Madsuverænitet handler altså om adgang til og fordeling af mad, og om at vores mad skal dyrkes med tanke på de fremtidige generationer og jordens begrænsede ressourcer. Beskyttelse og fremme af mindre landbrug, og af de økosystemer der brødføder os, er helt centralt for at opnå madsuverænitet.

Fra sundhedskrise til madkrise

Mens corona lukkede verden ned, kunne vi se billeder af hamstrings, tomme hylder og lange køer til madudlevering i fattige bydele rundt om i verdenen. Markeder, gademad og skolekøkkener måtte lukke ned. Landarbejdere var forhindret i at nå frem til høsten, og småbønder kunne ikke afsætte deres afgrøder, fordi lokale markeder var lukkede.

Samtidig kom det globale centraliserede fødevaresystem, der er domineret af mastodontiske virksomheder, til kort. I Sydeuropa så vi, hvordan afgrøder ikke blev høstet, fordi migrantarbejdere blev syge eller ikke kunne komme frem. Andre steder blev store mængder mad smidt ud, fordi der ingen afsætning var.

Globalt var det særligt de i forvejen mest udsatte, der med coronaens indtog fik problemer med at få nok mad. Manglende finansiering af nødhjælp, brudte forsyningslinjer og stigende madpriser har ramt mange flygtninge og fattige. Andre har på grund af

arbejdsløshed og stop for pengeoverførsler fra migrerede familiemedlemmer ikke kunne købe nok mad. Lokale bønder og fiskere har haft udfordringer med afsætningen mange steder. Og massere af børn har ikke fået det skolemåltid, som normalt er deres vigtigste adgang til mad.

I Danmark har vi haft mad nok. Men corona hos mink, har ledt tankerne hen på, hvor galt det kan gå, hvis en virus breder sig blandt de millioner af tætsammenstuede svin vi har i Danmark.

Et nyt landbrug kan skabe madsuverænitet

Der er brug for et nyt landbrug og et nyt fødevaresystem, hvis vi skal sikre mætte

maver kloden over. Coronakrisen har vist os, hvor akut det er. Når vi midt i en krisetid kan gå rundt i bugnende supermarkeder, mens andre ikke kan holde sulten fra døren.

Kigger vi ned i køledisken vil de fleste vare kunne afsløre, hvor lang vej der er til madsuverenitet. Kød- og mælkeprodukter er opfostret på soja importeret fra Sydamerika, hvor der tidligere var regnskov. Den friske pasta er fløjet ind fra Italien, og rejerne er fra Sydøstasien. Og, det på trods af, at vi kan dyrke både mel og foder på dansk jord, og sågar fange reje i fjorden.

I dag bruges 80 procent af dansk landbrugsjord til at producere foder, frem for at dyrke mad til mennesker og give plads til natur. Og alligevel importerer vi soja, der optager landbrugsjord ude i verden på størrelse med

Sjælland og Falster. Skulle vi for alvor opleve en lockdown ville vi alle skulle leve af svinekød indtil grænserne åbnede igen.

Det er afgørende med lokal og alsidig produktion og afsætning. Det kræver at flere småbønder kan få adgang til jorden. I dag er halvdelen af landbrugsjorden i EU i hænder på under 3 % af ejerne. Og 80 % af den direkte landbrugsstøtte går til blot 20 % af landmændene. De sidste ti år har EU mistet 4 mio. landbrug, særligt små og familiedrevne. Der er store problemer med at få folk, herunder særligt unge, til at arbejde i landbruget. Det skyldes blandt andet den manglende udsigt til en indkomst, der er til at leve af.

Coronakrisen viser os, hvor vigtig støtten til madsuverenitet er. Både herhjemme og ude i verden.

Den danske svineproduktion udelukker indfrielse af klimamål

Af Ole Færgeman og Marie Klintrup, medlemmer af bestyrelsen

Vi befinder os midt i en menneskeskabt klimakrise uden fortilfælde, som i høj grad er et resultat af det industrielle landbrugsproduktion. Omfanget er udledning af drivhusgasser fra landbruget er en kompliceret udregning. Men det bør ikke afholde os fra at handle og kræve et nyt klimavenligt landbrug.

Som med alle andre sektorer står landbruget midt i at skulle forholde sig til sit bidrag til den klimakrise, som er eskaleret de seneste årtier. Offentlig pres og politiske ambitioner på nationalt og globalt niveau stiller større og større krav til at omlægge produktioner til mere klima-venlige former. Og her er

landbruget en sektor, som i høj grad må se sig selv og sin klimabelastning i øjnene og handle derpå. Med fare for at forenkle en kompleks diskussion, tillader vi os at kaste os ud i at belyse nogle af de mest relevante aspekter af diskussionen om landbrug og klima med fokus på den primære landbrugsproduktion i

Den danske svineproduktion udelukker indfrielse af klimamål

Danmark, svineproduktionen. Diskussionen er nemlig for vigtig til at kompleksiteten for-sinker den.

Tallet for landbrugets udledning af drivhusgasser kan se forskelligt ud alt efter hvor man kigger hen. Meget afgøres af hvad der inkluderes i udregningerne, hvilket der kan være forskellige årsager og interesser i. I vores øjne er de tal som lander på mindst en tredjedel af de samlede udledninger dog mest retvisende, da det i vores øjne repræsenterer en mere helstøbt og realistisk opgørelse end de tal som fx Klimarådet hidtil har anvendt. De ca. 33% inkluderer nemlig også tal for binding eller frigørelse af kuldioxid fra jorden, når vi ændrer anvendelsen af et stykke jord, eksempelvis fra skov, savanne eller regnskov til korn- eller sojemark. Uanset hvilket tal man benytter, vil det dog være så højt at landbruget bliver nødt til at gennemgå en omstilling, hvis Danmark og verden skal nå sine ambitioner og leve op forpligtelserne om reduktion af udledning af drivhusgasser og dermed bremse den globale opvarmning og de øvrige afledte konsekvenser af ophobning af drivhusgasser i atmosfæren.

Fortsat industriel animalsk produktion udelukker indfrielse af klimamål

Der er ingen tvivl om at landbruget langt hen af vejen gør rigtigt meget godt for at omstille sin produktion. Viljen til at bidrage til at løse klimakrisen er i høj grad til stede blandt landmændene. Men denne velvilje har den store udfordring, at det animalske produktionssystem, som årtiers landbrugspolitik har indlejret landmændene i, gør det overordentligt vanskeligt overhovedet at have en klimavenlig landbrugsproduktion.

Tillad os at forklare. Hvis vi fortsætter vores eksisterende landbrug med en omfattende industriel animalsk produktion, kommer vi ikke i mål med vores ambitioner for reduktioner af drivhusgasudledninger, hverken i landbruget eller som nation. Det påpegede vi for nyligt sammen med en række andre aktører i et åbent brev til Klimaministeren og Landbrugs- og Fødevareministeren, da vi fremhævede Landbrug & Fødevarers egne tal for svineproduktionen og tal for udledning af drivhusgas. Disse tal kommer fra en rapport udarbejdet af den amerikanske tænketank World Resources Institute (WRI), som Landbrug og Fødevarer selv havde bestilt og delvis betalt for.

Når man ganger rapportens tal for udledning af drivhusgas pr. kg. svinekød (13,5 kg, når der tages hensyn til eksporten af smågri-se) med den årlige danske produktion af svinekød (knap 2 mio. tons) får man mere end 26,5 mio. tons drivhusgas. Det tal er ikke alene langt større end de officielle tal for hele landbrugets samlede udledninger (10,6 mio. tons). Det er også større end de 22,7 mio. tons som hele Danmark maksimalt må udlede i 2030, hvis regeringens klimaplan skal realiseres. Lad lige den synke ind et øjeblik.

Så længe vi insisterer at producere svin i det omfang vi gør, er det således naivt at tro, at vi kommer i nærheden af at kunne leve op til vores klima-ambitioner. Det er derfor uundgåeligt, at landbrugsproduktionen skal omlægges fra den stærkt klimabelastende animalske produktion til andre produktionsformer, hvis vi skal leve op til vores klima ansvar overfor kommende generationer. Det understøttes af utvetydigt af klimaforskningen, som påpeger, at en reduktion af kødforbrug

er uundgåeligt, hvis vi skal nå klimamålene. Derfor binder danske politikere de dygtige landmænd i rollen som klimaskurke, når de fastholder dem i denne enorme svineproduktion i stedet for at bryde med en klimaskadelig ambition om at skulle mætte den globale efterspørgsel på svinekød.

Landbrugets CO2-lækage-argumentet tilbagevises

Når argumentet for en reduktion af den animalske produktion fremføres som løsning på landbrugets bidrag til klima-krisen, bliver man ofte mødt med det såkaldte CO2-lækage-argument. Nemlig at Danmark er verdensmester i klimavenlig svinekødproduktion og at en reduktion herhjemme blot vil flytte produktionen til et andet land, hvor produktionen sker med større udledninger

til følge. Derfor er det mest klima-ansvarlige at beholde fx svineproduktionen i Danmark og forsyne verden med klimavenligt svinekød. Det var netop dette argument, som Klimaministeren og daværende Landbrug- og Fødevareminister henviste til i deres svar på vores henvendelse omkring af de reelle tal på udledninger ifm. svineproduktion, som udregnet af WRI. De svarer:

”Vi må dog også se i øjnene, at den globale efterspørgsel efter kød- og mælkeprodukter fortsat er stigende. Det betyder, at en reduktion af produktionen i Danmark sandsynligvis vil føre til en øget og potentielt mindre klimaeffektiv produktion i andre lande.

I disse ganske få linjer hæfter vi os ved flere ting. Først og fremmest ordet ”sandsynligvis” spekulative natur. Og ikke mindst at WRI

Den danske svineproduktion udelukker indfrielse af klimamål

rapporten netop påpegede at den danske svineproduktion ikke udleder færre drivhusgasser end produktionen i Tyskland, Holland eller USA

Lækage-argumentet er også blevet skudt til hjørnet af bl.a. miljøvismand Lars Gårn Hansen, som er medlem af De Økonomiske Råds formandskab og professor i miljøøkonomi på Københavns Universitet. Han udtalte i juni til Altinget ”at Danmark samlet set ikke kan bryste sig af at have en særligt klimavenlig landbrugsproduktion i EU-sammenhæng”. Han mener derfor ikke at CO2 lækage er et tungtvejende argument for at udskyde klimatiltag i landbruget.

Ministrenes svar forholder sig desværre heller ikke til substansen i vores henvendelse – nemlig at udledningerne forbundet med svinekødsproduktionen underminerer vores samlede klima-ambitioner herhjemme. I stedet henvises til spekulative argumenter, som i stigende grad tilbagevises. Men selv hvis vi i Danmark producerede det mindst klimabelastende svinekød (for klimavenligt bliver det aldrig) i verden, rummer argumentet en tragisk logik, hvor vi bryster os af at være allerbedst til at gøre det der er allerdårligst for klimaet. Det klinger derfor hult at fremhæve Danmark som grønt foregangsland, når blikket vendes mod den type landbrug, som prioriteres politisk.

Landbrugets grønne omstilling kan ikke vente

Som nævnt indledningsvis anerkender vi, at det at fastslå de helt præcise tal for landbrugets udledninger er en videnskabelig udfordring, hvis metodikker kræver fortsat indsats og udvikling. Men vi mener samtidigt, at vi

ikke må lade dette være en sovepude for at handle på det, som vi er sikre på. Desværre er forhandlingerne om regeringens udspil til klimahandlingsplanen for landbruget, som planmæssigt skulle have været fremlagt dette efterår, blevet udskudt til 2021. Det afspejler meget dårligt det tidspres, som klimakrisen har sat os i og vigtigheden af netop landbrugets omstilling. En omstilling, som talene viser ikke blot kræver klima-justeringer inden for den nuværende landbrugssystem, men derimod udbredelsen af et nyt landbrug. Det nye landbrug, som følger efter et opgør med den industrielle animalske produktion, som burde have fundet sted for længst. Uden dette kan hverken landbruget eller Danmark leve op til sit politiske og moralske klimaan-svar. Og det kan vi ikke være bekendt overfor hverken landmændene eller vores børn og børnebørn.

Aleksandarlittlewolf - freepik

Debat: Hvor meget skal danskerne betale for minkskandalen?

Af Tonny Klinch Hansen, formand

Mink-sagen har på mange måder været et ulykkeligt forløb. Et erhverv har måttet se sig afviklet på en brutal måde, og for mange ser fremtiden usikker ud. Det ændrer dog ikke på, at det var på høje tid, da regeringen d. 4. november beordrede aflivning af alle ca. 16 millioner danske mink. En produktion, som allerhøjest skulle have været en niche, men

havde udviklet sig til verdens største. Produktion af mink er af mange gode grunde allerede forbudt i mange lande.

Fagligt set burde beslutningen om aflivning være truffet langt tidligere, så det kunne være foregået stille og roligt, med mindre risiko for økonomi og grundvand, og i henhold til

Creative Commons license

Debat: Hvor meget skal danskerne betale for minkskandalen?

en klar politik for husdyrhold. Det er fordi vi i mange år har vidst, at intensiv produktion af mink, fjerkræ og svin skaber gode betingelser for fremkomst eller forværring af alvorlige zoonoser som svineinfluenza og COVID-19. Således var rettidig omhu for længst blevet umulig d. 4. november, og den principielt ansvarlige beslutning om at aflive alle mink for bl.a. at forhindre mutationer af SARS CoV 2 blev desværre skæmmet af at den fornødne lovhjemmel for beslutningen først blev tilvejebragt efter aflivning var igangsat. Det har i sagens natur gjort processen mere uheldig for de involverede parter end den kunne have været, havde myndighederne udvist rettidig omhu. Dette bør dog ikke aflede fokus fra, at det var den rette beslutning at træffe, da minkproduktionen satte hele befolkningens sundhed på spil. Vi kan derfor på ingen måde tilslutte os oppositionens og visse landbrugsorganisationers

Jo Anne Mcarthur - Unsplash

forsøg på at udnytte sagen til egen politiske eller økonomiske vinding.

Regeringens befaling rammer minkavlerne forskelligt, fordi de som landmænd har drevet deres virksomheder forskelligt. Overordnet set har branchen dog siden 2013 oplevet markant nedgang. Kompensationen vil derfor være en ulykke for nogle men en gylden redningsplanke for flere. Den danske befolkning er ikke tjent med at betale for at forgylde et økonomisk trængt, for ikke at sige ødelagt, erhverv midt i en global økonomisk krise. Derfor bør kompensation afspejle erhvervets økonomiske status gennem flere år og ikke priserne helt tilbage fra 2013.

Det bliver ikke nemt for myndighederne at afgøre de enkelte kompensationer. Men vi ved, at det ikke bliver billigt for statskassen og det bør give anledning til at stille krav til andre sårbare intensive husdyrproduktioner, såsom vores store svineproduktion. Det vil få større økonomiske konsekvenser, hvis den rammes i samme omfang som minksektoren, selvom også den side af sagen er til at overskue.

De store husdyrproducenter bør som minimum være forpligtede til at indgå i egnede forsikringsordninger, så det ikke er den danske befolkning, der betaler for gildet når konsekvenserne rammer.

Debatindlægget blev bragt i forkortet udgave på maskinbladet.dk d. 27.11.2020

Den nye CAP er på vej – hvad kan vi vente?

Af Frie Bønders politiske udvalg

Frie Bønder – Levende Land vil gerne bidrage til diskussionen om den nationale strategi for udfordringen af den næste udgave af den fælleseuropæiske landbrugspolitik

Den fælleseuropæiske landbrugspolitik (CAP, Common Agricultural Policy) for perioden 2021-2027 er i sin allersidste forhandlingsfase. CAP'ens økonomiske omfang er enormt og udgør knap en tredjedel af EU's samlede budget. I 2018 blev knap 60 mia. euro udbetalt i direkte støtte til landmænd. I oktober tog Ministerrådet for Landbrug og Fiskeri og Parlamentet hver især stilling til Kommissionens forslag fra 2018 om den nye CAP. Nu mangler blot, at de i fællesskab endeligt har vedtaget den nye CAP.

Ministerrådet og Parlamentet ser imidlertid ud til ret groft at have underkendt de

endda ikke særligt høje ambitioner for natur og klima, som lå i Kommissionens udspil fra 2018 og i Ursula von der Leyens stort anlagte grønne principprogram, European Green Deal og de to underprogrammer om biodiversitet (EU Biodiversity Strategy) og fødevarer (Farm to Fork). Danske og europæiske miljøorganisationer har eksempelvis påpeget, at Ministerrådets forslag om, at øremærke 20% af hektarstøtten til grønne tiltag (de såkaldte eco-schemes) faktisk er en reduktion af de 30%, som er øremærket under den nuværende ordning. Og ingen af EUs tre instanser har turdet røre ved den enorme husdyrproduktion, som er hovedkilden til

Den nye CAP er på vej – hvad kan vi vente?

landbrugets store udledning af drivhusgas.

Et enkelt lyspunkt for både store og små landmænd er, at parlamentet, i kraft af Parlamentsmedlem Asger Christensens indsats, støtter Økologisk Landsforenings bruttoarealmodel, som tillader landmanden at prioritere træer og anden natur i marken uden at miste støtten. Det er en model som Frie Bønder længe har argumenteret for. Vi får se om EUs endelige model vil leve op til potentialet.

Men ellers er det småt med støtten til de små. Ganske vist er der fortsat mulighed for omfordeling af hektarstøtten fra store til små landbrug, men både Parlament og Ministerråd har ønsket, at denne ordning fortsat er frivillig. Den enkelte medlemsstat kan således fravælge at benytte denne mulighed, hvilket Danmark konsekvent har gjort indtil videre. Miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen afviste således i 2016 et forslag fra Frie Bønder Levende Land om at benytte sin klare ret til at meddele Kommissionen, at Danmark ville benytte sig af muligheden for at omfordele en del af den direkte støtte til små landmænd.

Og ganske vist er der fortsat mulighed for at lægge et loft over støtten til de meget store landbrug, men om Danmark vælger den mulighed til er også usandsynligt. Indtil videre har ejerne af de store landbrug stort set afgjort, hvad lobbyisterne på Axelborg skal sige videre på Christiansborg.

En vigtig side af den nye CAP er imidlertid, at den nærmere udmøntning af landbrugspolitikken lægges ud til medlemsstaterne. De skal hver især udarbejde nationale strategier

for deres version af den fælleseuropæiske landbrugspolitik. Christiansborg får mere at skulle have sagt.

Hvis ikke resultatet af de mange års forhandlinger skal være business-as-usual, hvor de store agroindustrielle interesser trumfer alle andre hensyn, skal vi i Danmark være villige til at drøfte, hvorledes vi udnytter en fortsat nogenlunde gylden mulighed for at omstille landbruget til godt landmandsskab, til liv i de danske landdistrikter og til et seriøst dansk bidrag til løsning af planetens enorme klimaudfordringer.

Frie Bønder Levende Land vil gerne bidrage til den diskussion.

Frie Bønder byder den nye minister velkommen

Følgende brev blev d. 6. december sendt til den nyudnævnte minister for landbrug, fødevarer og fiskeri, Rasmus Prehn

Kære Rasmus Prehn,

Velkommen i den varme stol. Frie Bønder Levende Land vil gerne ønske dig tillykke som ny Minister for landbrug, fødevarer og fiskeri. Vi er den lille forening af husmænd, som i 2003 valgte at stå udenfor det, som nu hedder Landbrug & Fødevarer.

Vi har udtrykt for vores delvise forståelse af myndighedernes håndtering af minksagen (<https://landbrugsavisen.dk/avis/hvor-meget-skal-danskerne-betale-minkskandalen>), og vi vil især meget gerne bidrage til diskussionen om udmøntning af den nye fælleseuropæiske landbrugspolitik, dvs. en diskussion af den danske nationale strategi for næste CAP periode, som på EU niveau stort set nu er forhandlet færdig.

Ministerrådet og Parlamentet ser imidlertid ud til at have underkendt de endda ikke særligt høje ambitioner for natur og klima, som lå i Kommissionens udspil fra 2018 og i Ursula von der Leyens stort anlagte grønne principprogram, European Green Deal og de to underprogrammer om biodiversitet (EU Biodiversity Strategy) og fødevarer (Farm to Fork).

Danske og europæiske miljøorganisationer har eksempelvis påpeget, at Ministerrådet

forslag om, at øremærke 20% af hektarstøtten til grønne tiltag (eco-schemes) faktisk er en reduktion af de 30%, som er øremærket under den nuværende ordning. Og ingen af EUs tre instanser har turdet røre ved den enorme husdyrproduktion, som er hovedkilden til landbrugets store udledning af drivhusgas, et emne vi fornylig har drøftet med Mogens Jensen og Dan Jørgensen (<https://www.altinget.dk/foedevarer/artikel/aktoerer-inddrag-landbrugets-faktiske-udledning-af-drivhusgasser-i-klimaforhandlinger>).

Et enkelt lyspunkt for både store og små landmænd er, at Parlamentet, i kraft af parlamentsmedlem Asger Christensens indsats, støtter Økologisk Landsforenings bruttoarealmodel, som tillader landmanden at prioritere træer og anden natur i marken uden at miste støtten.

Men ellers er det småt med støtten til de små. Ganske vist er der fortsat mulighed for omfordeling af hektarstøtten fra store til små landbrug, men både Parlament og Ministerråd har ønsket, at denne ordning fortsat er frivillig. I Danmark afviste Miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen i 2016 således et forslag fra Frie Bønder Levende Land om, at han burde benytte sin ret til at meddele Kommissionen, at Danmark ville

Frie Bønder byder den nye minister velkommen

omfordele en del af den direkte støtte til små landmænd.

Og ganske vist er der fortsat mulighed for at lægge et loft over støtten til de meget store landbrug, men om Danmark vælger den mulighed til er også usandsynligt. Indtil videre har ejerne af de store landbrug stort set afgjort hvilke synspunkter, Axelborgs lobbyist skal fremme på Christiansborg, for nu at sige det som det er.

En vigtig side af den nye CAP er imidlertid, at den nærmere udmøntning af landbrugspolitikken lægges ud til medlemsstaterne. De skal som bekendt hver især udarbejde nationale strategier for deres version af den fælles-europæiske landbrugspolitik.

Hvis ikke resultatet af de mange års forhandlinger skal være business-as-usual, hvor de

store agroindustrielle interesser trumfer alle andre hensyn, bør vi i Danmark være villige til at drøfte, hvorledes vi udnytter en fortsat god mulighed for at omstille landbruget til godt landmandsskab, til liv i de danske land-distrikter og til et seriøst dansk bidrag til løsning af planetens enorme klimaudfordringer.

Frie Bønder Levende Land vil meget gerne bidrage til den diskussion.

Med venlig hilsen,

Tonny Klinch Hansen
Formand, FBLL
Gauerslund Skovvej 104
7080 Børkop

RasmusPrehn - Twitter

Rasmus Prehn (2. fra venstre) på besøg i landbruget.

Frie Bønder Levende Lands sommermøde

Af Per Gullack Nielsen, medlem af bestyrelsen

Frie Bønder Levende Lands sommermøde
Af Per Gullack Nielsen, medlem af bestyrelsen

Den første lørdag i september afholdt foreningen sit årlige sommermøde, som foregik hos vores formand, Tonny Hansen på Gauerlund Skovvej nær Brejning ved Vejle Fjord.

Der mødte ca. 40 deltagere, hvoraf de 10 var gæster, som andre af foreningens medlemmer havde taget med. Det var særlig rart at se, at flere unge mennesker deltog og viste interesse for liv på landet og vilkårene for små landbrug. Vejret var omskifteligt, men generelt godt, og mange havde sikret sig med gummi-støvler og paraply.

Efter en kop kaffe var der rundvisning på gården, som rummer ufatteligt mange maskiner og tekniske indretninger og forskellige køretøjer, hvilket afslører formandens kærlighed til alt maskinel, og han oplyste da også, at landbruget er kombineret med maskinstationsarbejde og entreprenørvirksomhed. Det

er en gård i drift og under forvandling.

En stor del af om- og tilbygning af driftsbygningerne står familien selv for, herunder bl.a. udvidelse af den store maskinhal. En god idé, da "Vorherres maskinhus" generelt er det ringeste.

Gitte har også et ønske om at udvide med en decideret gårdbutik til afsætning af gårdens egne produkter.

Gården er drevet økologisk med planteavl kombineret med kødkvæg, som hovedsageligt går omkring gården i det smukt kuperede landskab med masser af læmuligheder i form af træer og levende hegn.

Gårdens lille besætning af frilandsgrise var særlig spændende, da den omfatter den gamle danske husdyrrace af sortbrogede grise.

Dyrene havde ideelle og naturlige forhold og grisesoen gik med sine 10-12 smågrise omkring sig på et skovstykke med både læ og skygge, muligheder for at mudderbade, og de havde rigeligt med rodemateriale i form af halm – ikke kun de 50 gram halm,

Frie Bønder Levende Lands sommermøde

som industrilandbrugets grise må nøjes med. I marken var der også en lille sø med vildænder, og af og til stødte man på et par af gårdens fritgående høns. Afsætning af kød m.v. foregår i et samarbejde med Dyrenes Beskyttelses projekt "Velfærdsdelikatesser", som også støttes af Frie Bønder - Levende Land.

Umiddelbart efter rundvisningen fortsatte selskabet på en kort vandring i området, som er domineret af små landejendomme i forbindelse med Gauerslund Skov, og ud over det smukke kuperede landskab med marker mellem skovstykkerne, viste Tonny os også en del kulturspor i landskabet bl.a. i form af mange gamle diger, som tidligere markerede skel i skoven.

Efter turen serveredes frokost i maskinhuset med god mulighed for behørig afstand p.g.a. coronarestriktionerne. Fra grillen smagte vi noget af det lækre oksekød og kød fra fri-landsgrisene, og nogle suverænt gode pølser fra en mindre lokal slagter på Vestfyn, hvor Tonny og Gitte får slagtet deres dyr. Efter frokost kørte vi samlet til Sellerup

Enge, hvor en natur- og miljømedarbejder fra Vejle Kommune fortalte om et afgræsningsprojekt etableret af kommunen i samarbejde med flere lodsejere. Projektet er etableret for at værne om engenes unikke biodiversitet, hvilket vi måtte give naturmedarbejderen ret i. Han viste os både vilde orkidéer og andre sjældne planter og svampe, og pludselig kom en af de unge med en 6 cm stor løvgræshoppe, som han fandt på engen.

Gitte sørgede for friske forsyninger i form af kaffe og hjemmebak, som blev indtaget i de naturskønne omgivelser inden vi sluttede af med at køre til Brejning, hvor Tonny fortalte os den interessante historie om de Kellerske Anstalter ved Vejle Fjord, som bl.a. havde sin egen kirkegård.

Herfra skiltes vi så og kørte hjemad efter en dejlig dag med en masse gode indtryk.

En stor tak til værtsparret !

Per Gullack Nielsen

Fortællingen om den heldige julegås

Af Per Gullack Nielsen, medlem af bestyrelsen

Da vi for 20 år siden flyttede fra vores landsbyhus og ind på gården, hvor vi som nybegyndere skulle til at drive landbrug, var der et par naboer oppe på den anden side af skoven, som var helt enestående og hjælpsomme.

Olga og Edvard havde ført slægtsgården videre med malkekvæg i traditionel bindestald, og naturligvis kom alle køerne på græs. På gården havde der altid været heste, en so med smågrise og dertil høns, hunde og et par gæs.

Olga kom oprindeligt fra Schweiz og kom til egnen som ung pige i huset hos en familie, hvor hun lærte Edvard at kende – og så blev hun boende i Danmark lige siden.

Hun var en rødmosset, stærk og herskabelig bygget gårdmandskone, som altid havde været vant til at tage fat med alt på gården, malkning, indfangning af kreaturer, pasning af grise og fjerkræ, og naturligvis var hun også mor til 3.

Hun havde tilmed et stort hjerte for børn og dyr, så hvert efterår kom en skoleklasse fra den lokale skole ud på gården for at samle agern og kastanjer, som børnene lavede dekorationer og dyr af, og så skulle de også se på husdyrene.

En dag i forsommeren faldt min vej forbi, og jeg gik ind for at hilse på. Olga viste mig de 5 relativt nye gæslinger, som gik i et bur i haven.

Efter at have beundret de små spurgte jeg

forsigtigt ind til, om man kunne købe sådan en til jul.

Det blev vi enige om, og jeg fik selv lov at vælge, men jeg udbad mig den største, da vi er mange forsamlet hos os juleaften.

Hen over sommeren gik gæssene mere eller mindre frit omkring gården, og senere på stubben. Gårdens 2 schäferhunde kunne tilsyneladende holde Mikkel på afstand.

Så kom det sene efterår og julemåneden stod for døren. Så tog jeg lige forbi for at høre, om aftalen fortsat var gældende.

”Jo – det gør den da”, svarede Olga, - ”Kom og lad os se på dem”.

Der var 4 flotte hvide gæs, som kom os nysgerrigt i møde.

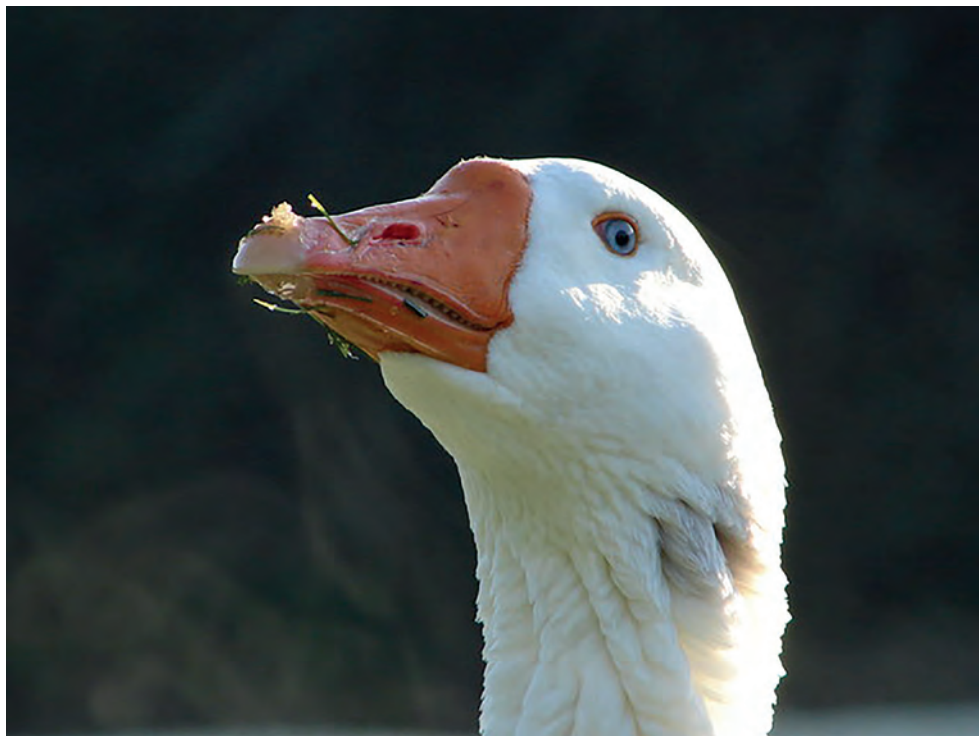
Specielt den ene var stor og flot med det gule næb og nogle fascinerende blå øjne – og tilmed også et roligt temperament, som kun understregede den hyggelige atmosfære.

”Ja – det var altså ham der, du gerne ville have”, sagde Olga.

”Jamen hvor er han dog smuk og omgængelig, – og se de krystalblå øjne. Men du vil måske ikke så gerne af med ham ?”

”Joh – en aftale er jo en aftale, så du skal nok få ham, og Edvard skal nok sørge for slagtingen”.

Jeg kunne se på hendes vigende blik, at hun vist havde et særligt forhold til den kønne

gås, og jeg kunne også mærke på mig selv, at jeg hellere ville se gåsens smukke ydre end sætte den i ovnen.

Spontant fangede Olgas og mit blik hinanden. – Og så brød vi begge ud i høj latter, hvilket fik Edvard til at kigge ud fra hestestalden.

”Hvad sker der?” spurgte han.

”Der er en handel, som lige er gået i vasken”, svarede jeg.

Det år fik vi flæskesteg juleaften.

Og hvad gåsen angår, så levede den lykkeligt til sine dages ende, indtil den 3 år senere stak hovedet ud gennem indhegningen for at

hvæse ad Mikkel ræv. – Resten behøver jeg vist ikke beskrive nærmere.

Olga og Edvard er for mig beviset på, at man godt kan drive landbrug og samtidig have følelser for sine husdyr.

Jeg spurgte hende engang om, hvad hun syntes var det bedste ved et liv på landet som gårdmandskone.

Hun svarede: ”Det er så afgjort livet sammen med dyrene”.

Medlemsdebat: Navnet ”Frie Bønder” bliver mere og mere usynligt.

Det rigtige navn på bladet bør være ”Frie Bønder - Medlemsblad for alle der ønsker et levende land”. Det er en rigtigere betegnelse. Da der i 2015 blev foreslået at ændre navnet, skrev jeg et indlæg til bladet. Jeg mener stadigvæk, hvad jeg skrev dengang:

Vedrørende forslag til navneforandring. Bonde har for mig ikke en negativ klang. Bonde det er jo, hvad jeg er. Bonde er en betegnelse, som er mere rammende end både husmand og landmand.

Hvis en bonde skammer sig over at blive kaldt bonde, så synes jeg, at det på tide at skifte erhverv.

Hvis en person skammer sig over at være medlem af ”Frie Bønder”, så synes jeg, at det er på tide at skifte til en anden forening. Jeg

vil hermed på det kraftigste anbefale, at navnet ”Frie Bønder” bevares. Begge ord er jo dækkende for det, som jeg ønsker at være. Og jeg ønsker, at alle Danmarks bønder en gang kan kalde sig frie bønder. Jeg var i sin tid med til at starte foreningen, og det var mig, der foreslog, at navnet skulle være ”Frie Bønder”. Ole Kjørulff Davidsen skriver i nr. 1 Forår 2015, at der skal skabes en struktur, der fremmer vores vækst. Det minder mig om dengang husmandsforeningen blev opslugt af landboforeningen. Er vækst altid efterstræbelsesværdig?

Andreas Åbling Petersen. Medlem nr. 1 i ”Frie Bønder”

Stadebjerggård, Ellum - Grænsevej 1,
6240 Løgumkloster

Nyt fra Bestyrelsen

Landsmøde 2021 d. 27. februar - nu med visionsmøde!

Vi var grundet Covid-19 udviklingen desværre nødsaget til at udskyde det planlagte visionsmøde for foreningen. Vi glæder til gengæld til at tage denne vigtige drøftelse med jer, når vi mødes til Landsmødet 2021.

For at sikre os at så mange af jer som muligt får mulighed for at deltage, har vi - trods den store usikkerhed i øjeblikket - valgt at fastlægge datoen. Vi håber derfor at I vil sætte

kryds i kalenderen d. 27. februar. Mødet vil finde sted som vanligt i Rørup Borgerhus på Fyn og vi melder flere detaljer ud om programmet, når vi er landet i det nye år. Og gennemførelsen af Landsmødet naturligvis kun findes sted, hvis det kan gennemføres i overensstemmelse med gældende retningslinjer fra myndighederne. Men vi krydser fingre for at kunne mødes til en spændende dag, som i høj grad vil blive præget af i fællesskab at sætte kursen for foreningens fremtid. Vi sender en mail ud med mere information om tilmelding med mere.

Foreningens udvalg

Vi vil stadig invitere medlemmer til at blive en del af foreningens forskellige udvalg og være med til at præge vores politik på de områder som er relevante for jeres hverdag. Hvis der er et udvalg som ikke findes endnu, men som I mener bør udgøre en del af foreningens arbejde er I mere end velkomne til at etablere det som et nyt udvalg.

- **Politisk udvalg** v. Tonny Klinch Hansen, Henrik Kuske Schou og Ole Færgeman. Kontakt Tonny på skovdal@profibermail.com
- **Natur, miljø og bæredygtighedsudvalg** v. Per Gullack Nielsen, Henning K. Kristensen, Marie Klintrup og Anne Rehder. Kontakt Per på ardie.pape@live.dk
- **Planteavlsudvalg** v. Henrik Kuske Schou og Anders Hedegaard. Kontakt Anders på aajs.hedegaard@gmail.com
- **Husdyrbrugsudvalg** v. Henrik Kuske Schou, Tonny Klinch Hansen, Jan Olesen, Bo Fritz Gløde og Per Gullack. Kontakt Henrik på henrik.k.schou@post.cybercity.dk
- **Internationalt udvalg**, herunder La Via Campesina v. Ole Færgeman, Ole David- sen, Anne Rehder og Marie Klintrup. Kontakt Ole på olefaergeman@gmail.com

Betaling af kontingent – Mobilepay, bankoverførsel eller girokort

Vi har hidtil i foreningen udsendt girokort i forbindelse med påmindelse om betaling af kontingent. Men med udviklingen betaler de fleste med enten mobilepay eller overførsel på netbank – husk at du også kan få kvittering til regnskabet ved denne type betaling. Derfor skal de af jer, som alligevel har brug for at betale med girokort, have muligheden for dette. Skal du bruge et girokort, kan du sende en mail til fbl@outlook.dk. Så sender vi en mail med et girokort vedhæftet, som du kan benytte.

Modtager du ikke nyt fra Frie Bønder på din mail?

Hvis du ikke får nyt fra foreningen på din mail, kan det være fordi at vi ikke ligger inde med den korrekte mail-adresse. Vi vil meget gerne kunne informere dig om nyheder og aktiviteter i foreningen, så hvis du ikke fra os pr. mail, må du derfor meget gerne give os besked om hvilken mail-adresse vi fremover kan benytte. Det kan du gøre ved at sende os en mail på fbl@outlook.dk. På forhånd tak for hjælpen.

